

Anti-daca

de Kostas Varnalis

De poti sa faci pe prostul cand altul te repede-
Facand-o pe desteptul- si c-un cuvnt nu-l certi;
De nu te-ncrezi in nimeni si nimeni nu te crede;
De-ti poti ierta pacatul, dar altora nu-l ierti;

De numai o clipa un rau sa-l implinesti
Si daca minti mai tare cand altii nu spun drept;
De-ti place in iubire cu ura sa izbesti
Si totusi iti pui masca de sfant si de intelept;

De te tarasti ca viermii si-n visuri nu-ti iei zborul
Si numai interesul il sui la rang de tel;
De parasesti invinsul si treci cu invingatorul
Si-i vinzi, fara sfiala, pe amandoi la fel ;

De rabzi sa-ti afli scrisul si spusa, talmacite
Drept adevar, sa-nsele multimea oarba si
Cand vorbele si fapta in vant ti-s risipite,
Tu dandu-le la dracu, poti altele scorni;

De poti sa faci intr-una dintr-un castig, o mie
Si patria pe-o carte s-o vinzi la primul semn;
De nu-ti platesti banutul luat ca datorie,
Dar tu sa fii platitul gasesti ca-i drept si demn;

De poti sa-ti storci si gandul si inima si nervii,
Imbatranite-n rele, sa faca rele noi
Si sub nehotarare plecandu-te ca servii,
Cand toti striga: inainte! doar tu sa strigi: inapoi!;

Daca stand in multime te-mpaunezi semet,
Dar langa cel puternic ingenunchezi slugarnic
Si pe dusmani sau prieteni, tratandu-i cu dispret,
Te faci ca tii la dansii dar ii inseli amarnic;

Daca nu pierzi momentul sa faci oriunde un rau
Si-n umbra lui te-linisti ca-n umbra unui pom,
Al tau va fi Pamantul cu tot prisosul sau;
Vei fi intre Domni, Intaiul, dar niciodata OM!